

اثر کاهش سطح پروتئین جیره با استفاده از پیش مخلوطهای تجاری بر عملکرد و فراسنجههای خونی گاوهای شیری هلستاین

هادی خورسند¹، حمید رضا قلمکاری²، عباس صانعی³، رسول رضایی⁴ و امیر اکبری⁴

1- دانشجوی دکتری دانشگاه صنعتی اصفهان، کارمند بخش تحقیق و توسعه شرکت سپاهان دانه پارسین
2- دکتری دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی شهرکرد رئیس بخش تحقیق و توسعه شرکت سپاهان دانه پارسین
3- دانشجوی دکتری تغذیه طیور دانشگاه علوم تحقیقات تهران، معاون بخش تحقیق و توسعه شرکت سپاهان دانه پارسین
4- دکتری تغذیه دام، کارمند بخش تحقیق و توسعه شرکت سپاهان دانه پارسین (نویسنده مسئول: akbari.amir1@gmail.com)
تاریخ دریافت: 1398/02/24 تاریخ پذیرش: 1398/08/18
صفحه: 27 تا 34

چکیده

هدف از این آزمایش بررسی اثر پیش مخلوطهای تجاری کنسانتره حاوی پروتئینهای عبوری در جیرههای کم پروتئین متوازن شده بر اساس آمینو اسیدها بر عملکرد و بازدهی نیتروژن گاوهای شیرده هلستاین در اواسط شیردهی بود. در این پژوهش از 24 رأس گاو شیرده هلستاین سه شکم زایش با میانگین روزهای شیردهی 80 ± 10 در قالب طرح کاملاً تصادفی با 3 جیره آزمایشی و به مدت 46 روز استفاده شد. گاوها به طور تصادفی به یکی از سه جیره آزمایشی (حاوی 17/5، 16/5 و 15/5 درصد پروتئین خام) اختصاص داده شدند. نسبت پروتئین تجزیه ناپذیر به پروتئین تجزیه پذیر در شکمبه در جیرههای آزمایشی برابر با 37 به 63 درصد از پروتئین خام تنظیم شد. نتایج نشان داد که مصرف ماده خشک با کاهش سطح پروتئین خام جیره افزایش یافته به طوریکه تیمار 17/5 و 15/5 درصد پروتئین خام اختلاف معنی داری را نشان دادند ($P=0/048$). گروه دریافت کننده جیرههای حاوی 16/5 درصد پروتئین خام بیشترین شیر تصحیح شده بر اساس چربی 3/5 درصد (FCM) و شیر تصحیح شده بر اساس انرژی (ECM) را تولید کردند که نسبت به دو گروه دیگر تفاوت معنی داری را نشان داد ($P=0/038$). تنها تولید پروتئین ($P=0/05$) و بازده نیتروژن ($P=0/03$) شیر به طور معنی دار برای تیمار 16/5 درصد پروتئین خام نسبت به گروه کنترل بیشتر بود. این مطالعه نشان داد که کاهش سطح پروتئین خام در مقایسه با مقادیر توصیه شده NRC (2001) و تأمین نسبت بهینه آمینو اسیدهای محدود کننده می تواند ضمن حفظ تولید، بازدهی نیتروژن را افزایش دهد.

واژههای کلیدی: پیش مخلوط، پروتئین عبوری، بازده خوراک، بازده نیتروژن، تولید شیر، گاو شیری

مقدمه

است. اولین و دومین اسیدآمینو محدودکننده تولید شیر لیزین و متیونین هستند (26).

بر اساس گزارش انجمن تحقیقات ملی آمریکا (19)، بهبود تأمین متیونین و لیزین از طریق جیره غذایی می تواند موجب افزایش درصد چربی شیر شود، اگرچه نتایج متفاوتی گزارش شده است. ممکن است متیونین و لیزین در ساخت چربی شیر به واسطه افزایش اسیدهای چرب زنجیره کوتاه و متوسط یا به واسطه افزایش کیلومیکرون ها و لیوپروتئین های با چگالی کم نقش داشته باشند (13). به نظر می رسد با بهبود توازن آمینواسیدی فراهم شده از طریق پروتئین قابل متابولیسم جیره حتی با کاهش پروتئین خام جیره نیز می توان سبب بهبود بازده پروتئین شد. لذا هدف از انجام این مطالعه بررسی اثر پیش مخلوطهای تجاری حاوی پروتئینهای عبوری بر عملکرد و بازدهی نیتروژن خوراک در گاوهای شیری هلستاین اوایل شیردهی می باشد.

مواد و روش ها

زمان و مکان انجام آزمایش

از 24 رأس گاو شیرده هلستاین سه شکم زایش (میانگین وزن 50 ± 598 کیلوگرم، میانگین روزهای شیردهی 80 ± 12 و میانگین تولید شیر $39/34 \pm 1/2$ کیلوگرم در روز) در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تیمار و 8 تکرار استفاده شد. این پژوهش در فاصله زمانی بهار 1396 در مجتمع تولید شیر و

امروزه استفاده از مواد متراکم (کنسانتره) در جیره گاوهای شیری به دلیل افزایش پتانسیل ژنتیکی و پیشرفت سیستم های تغذیه ای اهمیت یافته است. برای رشد مطلوب، تولید مناسب و حفظ سلامتی حیوان، بایستی جیره غذایی متوازن باشد تا مواد مغذی مورد نیاز در دسترس حیوان قرار گیرد. بئومر (3) گزارش کرد که یکنواختی خوراک یکی از مهم ترین ملاک های کیفیت در تولید خوراک می باشد. امروزه تغذیه پروتئین با توجه به اهمیت و نیاز آن در گاوهای پر تولید به چالشی بزرگ تبدیل شده است. از مضرات تغذیه بالای پروتئین می توان به اثرات منفی بر سلامت، عملکرد تولید و تولید مثلی دام اتلاف انرژی برای دفع نیتروژن اضافی، افزایش دفع نیتروژن به محیط زیست، افزایش هزینه خوراک، افزایش سطح اوره خون و کاهش کیفیت پروتئین شیر را می توان ذکر کرد (4). پروتئین غیر قابل تجزیه در شکمبه می تواند تا 50 درصد پروتئین قابل سوخت و ساز حیوان نشخوار کننده را تشکیل دهد (4)، بنابراین چالش اصلی مضرات تغذیه سطوح بالای پروتئین در ارتباط با گاوهای پر تولید می باشد. پژوهشگران، گزارش کردند که پاسخ گاوها به منابع پروتئین عبوری نظیر کنجاله سویای فرآیند شده در مقایسه با جیره کنجاله سویا، سبب افزایش معنی دار در تولید شیر می شود (12). علاوه بر اهمیت کمی پروتئین عبوری در جیره ها، کیفیت آن نیز از نظر الگوی اسیدهای آمینه مهم

بهینه آمینواسیدهای ضروری لیزین به متیونین با استفاده از دو پیش مخلوط تجاری ساخت شرکت سپاهان دانه پارسیان در جیره 16/5 درصد پروتئین خام 3 به 1 و در جیره حاوی 15/5 درصد پروتئین خام 2/8 به 1 تنظیم شد. ترکیب مواد مغذی پیش مخلوط تجاری در جدول 1 نشان داده شده‌است. دو پیش مخلوط آزمایشی حاوی: مکمل‌های معدنی و ویتامینی، اکسید منیزیم، بنتونیت، بی‌کربنات سدیم، دی‌کلسیم فسفات، ذرت، سبوس گندم، نمک، کربنات کلسیم و پروتئین عبوری استفاده شد. کلیه اقلام موجود در پیش مخلوط با سیستم کاملاً اتوماتیک میکرودوزینگ وزن‌کشی شده و اختلاط مواد پس از میکس اولیه توسط میکرو میکسر و سپس میکس مرحله‌ای توسط میکسر افقی پدالی به حجم رسانده شدند. ضریب تغییرات مواد مغذی نظیر سدیم پس از اندازه‌گیری‌های مستمر در پیش مخلوط کمتر از 5 درصد ثبت شد. در نهایت محصول بسته‌بندی شده و پس از ارسال به انبار تولید کنسانتره گاوداری در تهیه جیره حاوی پیش مخلوط مورد استفاده قرار گرفتند.

گوشت لبن واقع در استان تهران انجام شد. گاوهای هر تیمار در جایگاه‌های انفرادی که هرکدام دارای آخور و آبشخور بودند، تغذیه شدند. دام‌ها به‌صورت کاملاً تصادفی به 3 گروه تقسیم شدند. در شروع آزمایش 14 روز دوره سازگاری در نظر گرفته شد و سپس آزمایش به مدت 42 روز ادامه یافت. آب به‌صورت آزاد در دسترس دام‌ها قرار گرفت. خوراک سه بار در روز به‌صورت TMR¹ به دام‌ها ارائه شد. همچنین جیره‌ی TMR بر اساس 60 درصد کنسانتره و 40 درصد علوفه و تا حد اشتها در اختیار گاوها قرار گرفت. جیره‌های آزمایشی با نرم‌افزار آمینوکا (AminoCow (AC) version 3.5.2; Evonik AG Industries, Hanau, Germany) تنظیم شد. ترکیب جیره‌های آزما ایزوانرژی‌تیک بوده ولی از نظر سطح پروتئین خام، جیره شاهد حاوی 17/5 و جیره‌های 2 و 3 به‌ترتیب حاوی 16/5 و 15/5 درصد پروتئین خام بودند. نسبت پروتئین تجزیه ناپذیر (RUP) به پروتئین تجزیه پذیر در شکمبه (RDP) در کلیه تیمارها برابر با 37 به 63 تنظیم شد. نسبت

جدول 1- ترکیب مواد مغذی پیش مخلوط‌های تحت آزمون

Table 1. Composition of nutrients of experimental premixes

پیش مخلوط 2	پیش مخلوط 1	ماده مغذی
95/8	96	ماده خشک (درصد هوا خشک)
0/4	0/4	انرژی خالص شیردهی (مگا کالری بر کیلوگرم)
10	10	پروتئین خام (درصد از ماده خشک)
44/7	45/7	پروتئین غیر قابل تجزیه در شکمبه (درصد از پروتئین خام)
0/95	0/95	عصاره اتری (درصد از ماده خشک)
12/3	11/8	دیواره سلولی (درصد از ماده خشک)
37/3	36/3	کربو هیدرات غیر الیافی (درصد از ماده خشک)*
36/4	44/4	متیونین (درصد از پروتئین قابل متابولیسم)
14/4	17/4	لازین (درصد از پروتئین قابل متابولیسم)
3/8	4/6	لوسین (درصد از پروتئین قابل متابولیسم)
1/5	2/1	هیستیدین (درصد از پروتئین قابل متابولیسم)
0/4	0/15	نسبت لازین به متیونین
6	6	کلسیم (درصد از ماده خشک)
1/6	1/6	فسفر (درصد از ماده خشک)

هر کیلوگرم پیش مخلوط کنسانتره حاوی: 93 کیلو ویتامین A، 20 کیلو ویتامین D₃، 560 IU ویتامین E، 25 گرم منیزیم، 53 گرم سدیم، 24 گرم کلر، 268 میلی گرم آهن، 1180 میلی گرم روی، 295 میلی گرم مس، 1180 میلی گرم منگنز، 5/5 میلی گرم سلنیوم، 2 میلی گرم کبالت، 11 میلی گرم ید.
*NFC = 100 - (% CP - % fat - % ash)

دانمارک) تعیین شد. بازده نیتروژن برای تولید شیر (با فرض ذخیره نشدن و مولی‌زاسیون نیتروژن بدنی) با تقسیم میانگین نیتروژن شیر تولیدی بر میانگین نیتروژن مصرفی برای هر گاو بر حسب درصد محاسبه گردید. نمونه‌گیری خون با لوله‌های خلأ هپارین دار از ورید دمی در انتهای دوره آزمایش و 4 ساعت پس از وعده صبح از هر گاو به‌طور جداگانه انجام گرفت. نمونه‌های خون بلافاصله بعد از نمونه‌گیری به آزمایشگاه ارسال شد و فراسنجه‌های خونی شامل گلوکز و BUN² پس از جداسازی پلاسما با استفاده از دستگاه اتوآنالایزر اندازه‌گیری شد علاوه بر این فراسنجه‌هایی نظیر NEFA و BHBA³ نیز با استفاده از کیت شرکت Randox با دستگاه الایزا در پلاسمای خون تعیین شدند.

جمع‌آوری نمونه‌ها و رکوردگیری

جیره‌ها به‌صورت کاملاً مخلوط (TMR)¹ و سه بار در روز پس از شیردوشی در اختیار گاوها قرار گرفت و باقیمانده خوراک به‌صورت روزانه از آخور جمع‌آوری و توزین شد و تفاوت میزان ماده خشک ریخته شده با باقیمانده خوراک مصرفی روزانه ثبت شد. نمونه‌گیری از خوراک به‌منظور تجزیه شیمیایی به‌صورت هفتگی انجام گرفت. گاوها سه بار در روز در ساعت‌های 6، 14 و 22 شیردوشی شدند و میزان شیر تولیدی ثبت شد. مجموع شیر تولیدی سه نوبت به‌عنوان شیر روزانه ثبت گردید. نمونه‌گیری از شیر برای تعیین ترکیبات شیر به‌صورت روزانه انجام گرفت. ترکیبات شیر با دستگاه میکوکواسکن (مدل Minor 78110، ساخت شرکت Foss

1- Total mixed ration

2- Blood Urea Nitrogen

3- Non Esterified Fatty Acid

4- Beta Hydroxybutyric Acid

جدول 2- ترکیب جیره‌های آزمایشی بر اساس درصد در ماده خشک

Table 2. Ingredients and chemical composition (% of DM) of experimental diets

جیره های آزمایشی			مواد خوراکی
تیمار 2	تیمار 1	کنترل	
20	20	20	ذرت سیلو شده
15	15	15	یونجه خشک
0/4	0/4	0/4	کاه گندم
5	5	5	تفاله چغندر قند
20	20	20	دانه ذرت آسیاب شده
12	10	12	دانه جو آسیاب شده
5	7	10	کنجاله سویا
3	5	6	کنجاله کلزا
3	3	3	دانه سویای فرآوری شده
2/4	2/4	2/4	گلوتن ذرت
1/3	1/3	1/3	پودر چربی
1	-	-	سیوس گندم
-	-	1	کربنات کلسیم
-	-	0/3	دی کلسیم فسفات
-	-	0/2	نمک
-	-	1	جوش شیرین
-	-	0/25	اکسید منیزیم
-	-	0/85	بنتونیت
-	-	0/5	مکمل ویتامینی
-	-	0/5	مکمل معدنی
-	6	-	پیش مخلوط 1
6	-	-	پیش مخلوط 2
ترکیب شیمیایی جیره های آزمایشی			
53	54	53	ماده خشک (درصد) ⁴
1/68	1/67	1/68	انرژی خالص شیردهی (Mcal/kg) ⁴
15/5	16/5	17/5	پروتئین خام (درصد از ماده خشک) ⁴
37	37	37	پروتئین ناتجزیه پذیر در شکمبه (درصد از پروتئین خام) ⁴
4/2	4/4	4/2	عصاره اتری (درصد از ماده خشک) ⁴
29/5	29/5	29	الیاف نامحلول در شونده خنثی (درصد از ماده خشک) ⁴
39	39	40	کربوهیدرات غیر الیافی (درصد از ماده خشک) ⁴
2/27	2/15	1/8	متیونین (درصد از پروتئین قابل متابولیسم) ⁴
6/35	6/45	6/5	لایزین (درصد از پروتئین قابل متابولیسم) ⁴
2/8	3	3/61	نسبت لایزین به متیونین ⁴
0/9	0/85	0/9	کلسیمی (درصد از ماده خشک) ⁴
0/45	0/4	0/45	فسفر (درصد از ماده خشک) ⁴
310	310	295	تعادل کاتیون - آنیون جیره (میلی اکی والان در کیلوگرم) ⁴

* جیره کنترل با 17/5 درصد پروتئین خام، تیمار 1 با 16/5 درصد پروتئین خام، تیمار 2 با 15/5 درصد پروتئین خام

¹: مقادیر حاصل از تجزیه آزمایشگاهی

²: مقادیر برآورد شده (مگا کالری بر کیلوگرم) با NRC (19)

مدل آماری:

طرح آماری مورد استفاده برای این تحقیق طرح کامل تصادفی و مدل ریاضی آن به شرح زیر بود.

$$Y_{ij} = \mu + T_i + e_{ij}$$

Y_{ij}: مقدار هر مشاهده

μ: میانگین کل

T_i: اثر جیره

e_{ij}: خطای آزمایشی

روش ها و ابزار تجزیه و تحلیل داده ها

نتایج حاصل از آزمایش ابتدا در نرم افزار Excel دسته بندی و سپس به کمک نرم افزار SAS با رویه GLM مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت (24) و میانگین ها با آزمون چند دامنه ای دانکن مقایسه شدند.

نتایج و بحث

خوراک مصرفی، شیر تولیدی و بازده خوراک

نتایج مربوط به خوراک مصرفی، تولید شیر و ترکیبات آن و همچنین ضریب تبدیل تولید شیر در جدول 3 نشان داده شد. مصرف ماده خشک بین گروه کنترل و تیمار 2 اختلاف معنی داری نشان داد (P=0/048). همانطور که مشاهده می شود تیمار 2 با 23/71 کیلوگرم ماده خشک مصرفی به طور عددی نیز بیشترین مصرف را نسبت به سایر تیمارهای آزمایشی داشت.

با توجه به نتایج، اگرچه میانگین تولید شیر بین تیمارها اختلاف معنی دار نشان نداد، اما تیمار 1 با 40/69 کیلوگرم بیشترین FCM¹ (شیر تصحیح شده بر اساس چربی شیر 3/5 %) و با 40/95 کیلوگرم بیشترین ECM² (شیر تصحیح شده از نظر انرژی) تولیدی را نشان داد (P=0/038). با توجه به داده های موجود اختلاف بین بازده خوراک تیمارها بر اساس FCM از لحاظ آماری معنی دار نبود. این که چرا با کاهش سطح پروتئین خام جیره، ماده خشک مصرفی افزایش یافته است دقیقاً مشخص نیست. نتایج مربوط به اثر کاهش سطح پروتئین روی ماده خشک مصرفی متفاوت است.

1- Faty corrected Milk

2- Energy corrected Milk

به‌هرحال، اثرات متفاوت نوع فرآوری و مکمل‌سازی منابع پروتئینی و آمینواسید بستگی به سطح مصرف خوراک، ماهیت کربوهیدرات و پروتئین جیره دارد (31). گزارش‌ها نشان می‌دهند که با تأمین آمینواسیدهای محدودکننده در پروتئین قابل متابولیسم و افزایش کارایی پروتئین قابل متابولیسم، کاهش سطح پروتئین عاملی محدودکننده در تولید شیر و ترکیبات آن نخواهد بود (26.5). محققان نتایج مختلفی را در گاوهای دریافت کننده منابع پروتئین فرآوری شده و عبوری از جمله پروتئین‌های پوشش‌دار بر روی تولید شیر گزارش کرده‌اند. نتایج تحقیقات اسکات و همکاران (25) نشان می‌دهد که تولید شیر تحت تأثیر فرآوری دانه سویا و نیز جایگزینی دانه سویای فرآوری شده با کنجاله سویا در جیره قرار نگیرد. این نتیجه با نتایج ریکس و همکاران (23) همسو می‌باشد. چوپینارد و همکاران (6) نیز با مصرف سویای فرآوری شده به‌صورت اکستروود و برشته شده در مقایسه با سویای خام، اثری بر تولید شیر مشاهده نکردند.

لئوناردی و همکاران (15) با کاهش سطح پروتئین جیره اثری بر ماده خشک مصرفی مشاهده نکردند. به‌نظر می‌رسد وجود این تفاوت‌ها در مصرف ماده خشک به‌طول مدت آزمایش مربوط باشد که با افزایش طول دوره این اثر کاهش می‌یابد. همچنین در مطالعه دیگر افزایش سطح پروتئین جیره تأثیری بر ماده خشک مصرفی نداشت (14). بعضی پژوهش‌ها گزارش کرده‌اند که تأمین اسیدهای آمینه محدود کننده می‌تواند سبب تحریک مصرف ماده خشک شود (29). از طرفی نیز گزارش شده‌است که با متوازن کردن جیره از نظر اسیدهای آمینه ماده خشک مصرفی افزایش می‌یابد (29). همچنین برخی محققان با کاهش سطح پروتئین جیره همراه با افزایش فراهمی آمینوسیدهای ضروری در پروتئین قابل متابولیسم شاهد افزایش مصرف ماده خشک و شیر تولیدی بوده‌اند (1.20). نیکولز و همکاران (18) هنگام مکمل‌سازی کنجاله سویا با متیونین محافظت‌شده در جیره گاوهای شیری، تفاوتی در مقدار مصرف خوراک و تولید شیر روزانه بین تیمارها مشاهده نکردند.

جدول 3- اثر تیمارهای آزمایشی روی مصرف ماده خشک، تولید و ترکیبات شیر

Table 3. Effects of experimental treatments on dry matter intake, production and composition of milk

P-value	SEM ¹	جیره های آزمایشی			فراسنجه
		تیمار 2	تیمار 1	کنترل	
0/0482	0/355	23/71 ^a	23/44 ^{ab}	22/60 ^a	ماده خشک مصرفی (DMI)
					تولید شیر و ترکیبات آن (کیلوگرم در روز)
0/0679	0/546	40/90	42/62	41/20	تولید شیر
0/2572	0/121	1/30	1/37	1/29	چربی
0/0494	0/032	1/18 ^{ab}	1/28 ^a	1/15 ^b	پروتئین
0/6819	0/050	1/98	2/07	2/02	لاکتوز
0/0523	0/601	38/78 ^b	40/69 ^a	38/66 ^b	تولید شیر تصحیح شده بر اساس چربی 3/5 درصد ^c
0/0376	0/486	38/70 ^b	40/95 ^a	38/42 ^b	تولید شیر تصحیح شده بر اساس انرژی ^c
					ترکیبات شیر (درصد)
0/8768	0/091	3/18	3/22	3/12	چربی
0/1031	0/083	2/88	3/01	2/80	پروتئین
0/9387	0/050	4/85	4/86	4/90	لاکتوز
0/4901	0/260	14/98	15/21	15/36	نیترژن اوره ای شیر (میلی گرم در دسی لیتر)
					ضریب تبدیل غذایی
0/7788	0/244	1/64	1/74	1/71	FCM/DMI 3.5% (کیلوگرم بر کیلوگرم)
0/0320	0/850	32/05 ^{ab}	33/17 ^a	29/17 ^b	بازده نیترژن شیر (درصد)

* جیره کنترل با 17/5 درصد پروتئین خام، تیمار 1 با 16/5 درصد پروتئین خام، تیمار 2 با 15/5 درصد پروتئین خام

1- میانگین خطای استاندارد

$$^2\text{FCM} = [0.4324 \times \text{milk yield (kg)}] + [16.216 \times \text{milk fat (kg)}]. \quad (1)$$

$$^3\text{ECM} = [12.82 \times \text{fat yield (kg)}] + [7.13 \times \text{protein yield (kg)}] + [0.323 \times \text{milk yield (kg)}] \quad (1)$$

شیردهی گاوهای آزمایش شده، اختلافات سطح پروتئین خام جیره، نسبت‌های RDP/RUP جیره و سطح تولید حیوان مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار بر نتایج این پژوهش‌ها باشند (8). نسبت لایزین به متیونین در تیمار 1 به سطح سه به یک نزدیک شد و در تیمار 2 سطح متیونین به‌عنوان اولین اسیدآمینه محدودکننده در جیره نسبت به تیمار 1 افزایش یافت و به‌دلیل سطح مطلوب این اسیدهای آمینه، کاهشی در تولید شیر تیمارهای آزمایشی با کاهش نسبت پروتئین، رخ نداد. به‌عبارت دیگر زمانی که الگوی مناسبی از اسیدهای آمینه در اختیار و مطابق با نیاز دام باشد، بازده مصرف پروتئین جیره افزایش یافته و نیاز دام به پروتئین مازاد کاهش می‌یابد (4.26).

کاهش سطح پروتئین خام جیره همراه با توازن اسیدهای آمینه محدودکننده متیونین و لایزین در جیره‌ها تأثیری بر شیر تولیدی و غلظت ترکیبات شیر نداشت. اما مقدار تولید پروتئین و بازده نیترژن شیر در تیمار 1 به‌ترتیب 1/28 کیلوگرم در روز و 33/17 درصد ثبت شد که نسبت به گروه کنترل تفاوت معنی‌داری را نشان داد (P=0/03). ایفاراگور و همکاران (12) نشان دادند که گاوهای پر تولید در اوایل شیردهی به 600 تا 650 گرم نیترژن در روز نیاز دارند (حدود 16 تا 16/5 درصد پروتئین خام)، البته آنها این مقدار از پروتئین خام جیره را در صورت توازن مناسب کربوهیدرات‌ها و آمینواسیدهای جیره، مطلوب ارزیابی کردند. نتایج پژوهش‌های انجام‌شده روی کاهش سطح پروتئین جیره گاوهای شیرده و اثر آن بر تولید و ترکیبات شیر متفاوت هستند (17.8,7). به‌نظر می‌رسد روزهای

منبع اصلی گلوکز خون در نشخوارکنندگان پروبیونیک اسید است. نتایج پژوهش‌های مختلف گزارش‌های متفاوتی از تغییرات سطح گلوکز خون در اثر کاهش سطح پروتئین جیره ارائه داده‌اند. بطوریکه گیالونگو و همکاران (9) گزارش کردند که عوامل مختلفی نظیر وضعیت فیزیولوژیک گاو، روزهای شیردهی، میزان ناشاسته جیره و منابع پروتئین جیره مسوول چنین اختلافاتی در سطح گلوکز خون گاوهای شیری می‌باشند. در واقع گلوکز، بتا هیدروکسی بوتیریک اسید و اسیدهای چرب غیراستریفیه خون، نمادی از وضعیت انرژی و سوخت و ساز در دام بوده و به‌عنوان شاخص انرژی در پالاسما به‌شمار می‌روند و در زمان آبستنی و شیردهی اهمیت تشخیص پیدا می‌کنند (28).

گزارش‌ها حاکی از آن‌است که بین نیتروژن آمونیاکی شکمبه و اوره خون (BUN) ارتباط وجود دارد (10). اصولاً با کاهش نیتروژن آمونیاکی در مایع شکمبه و یا افزایش عبور آن به روده باریک و همچنین با کاهش جذب و عبور آمونیاک از دیواره شکمبه، میزان اوره خون نیز کاهش می‌یابد. شین و همکاران (27)، گزارش کردند تغذیه اوره و مواد غذایی پروتئینی تجزیه شونده در شکمبه، باعث افزایش غلظت اوره پلاسما می‌شود. در مطالعه دیگر استفاده از اسید آمینه متیونین و لیزین در تنظیم پروتئین جیره باعث کاهش اوره خون گردید (16).

محتوای BHBA در کنار گلوکز و NEFA بیانگر وضعیت متابولیسم انرژی در دام است (28). بنابراین تغییر در مقادیر این مواد در خون حیوان، نشان از تغییر در متابولیسم و سوخت و ساز انرژی در حیوان است. به‌طوری که در شرایط فقر غذایی یا اوایل شیردهی، دام بخاطر توازن منفی انرژی، علاوه بر انرژی تأمین شده از جیره غذایی، برای جبران کمبود انرژی مورد نیاز، از چربی ذخیره شده در بافت‌های بدن نیز استفاده می‌کند. اسیدهای چرب حاصل از تجزیه تری‌گلیسیریدها در بافت چربی به داخل خون آزاد می‌شود که با سوختن و اکسیداسیون آنها در کبد تولید اجسام کتونی از جمله BHBA صورت می‌گیرد که هر چقدر حیوان بیشتر در معرض تعادل منفی انرژی در اوایل شیردهی باشد میزان این اجسام در نتیجه شکستن و اکسیداسیون اسیدهای چرب در کبد و جریان آنها به داخل جریان خون بیشتر خواهد بود. البته در نشخوارکنندگان، اکسیداسیون و کتوز اسیدهای چرب (بوتیریک اسید) علاوه بر چربی در بافت اپیتلیوم شکمبه نیز رخ می‌دهد (22).

در آزمایش حاضر نیز با توجه به میزان مناسب گلوکز خون در تیمارهای استفاده شده از پیش‌مخلوط تجاری نیاز به انرژی بیشتر برای جبران کمبود انرژی احتمالی از سوی شکستن و اکسیداسیون چربی‌ها کمتر است که میزان پایین این فراسنجه در تیمارهای ذکر شده، احتمالاً می‌تواند مؤید این مطلب باشد.

همانگونه که اشاره شد غلظت ترکیبات شیر در بین تیمارهای مختلف تفاوت معنی‌داری را نشان نداد، اما تولید ترکیبات شیر از جمله تولید پروتئین برای تیمار 1 به‌طور معنی‌داری نسبت به گروه کنترل بیشتر بود ($P=0/05$). اساساً ثبات درصد پروتئین شیر نسبت به چربی آن بیشتر می‌باشد. به‌عبارت دیگر تغییرات درصد پروتئین شیر از طریق تغییر ترکیب جیره، ممکن بوده ولی در مقایسه با چربی شیر میزان این تغییرات کمتر است (12). نشان داده شد که بهبود توازن اسیدهای آمینه به‌خصوص متیونین و لیزین در جیره‌ها می‌تواند موجب افزایش تولید پروتئین حقیقی و کازئین شیر گردد (21،2). متیونین نقش مهمی به‌عنوان اسیدآمینه آغازگر در ساخت پروتئین ایفا می‌کند (2). از آنجاییکه تولید شیر بین تیمارها تفاوت معنی‌داری نداشت و تولید پروتئین شیر در تیمار 1 بیشتر بوده‌است، کاهش دفع نیتروژن و در نتیجه افزایش بازده نیتروژن در این گروه از گاوها دور از انتظار نخواهد بود.

لاکتوز شیر یکی از مهمترین عوامل کنترل فشار اسمزی شیر است که نسبت به چربی و پروتئین شیر به‌میزان کمتری تحت تأثیر تغذیه و سایر عوامل قرار می‌گیرد، چراکه تغییرات در ساخته شدن لاکتوز با تغییرات در جریان آب به داخل شیر درون پستان همراه است، بنابراین با کاهش یا افزایش مقدار لاکتوز، تولید شیر نیز کاهش یا افزایش می‌یابد. چندین مطالعه نشان داده‌اند که با کاهش سطح پروتئین همراه با بهبود توازن آمینواسیدهای محدودکننده بازدهی نیتروژن در گاوهای شیری افزایش می‌یابد (26،12،4). در جیره‌های معمول با تأمین پروتئین قابل متابولیسم مورد نیاز گاو احتمالاً حیوان با چندین آمینو اسید مازاد مواجه خواهد شد که با این شرایط دام مجبور است مقادیر مازاد آمینواسیدها را طی فرآیند دامینه کردن به مصارف تولید انرژی در آورد و نیتروژن مازاد در کبد به‌شکل اوره درآمده و از طریق ادرار دفع می‌گردد. در چنین شرایطی نیتروژن پروتئینی کمتری وارد شیر خواهد شد. با بهبود توازن اسیدهای آمینه ضروری در جیره با تغذیه سطوح مناسب RUP و تأمین آمینواسیدهای ضروری و محدود کننده سطح آمینواسیدهای اضافی کاهش خواهد یافت اتلاف آمینواسیدی به حداقل میزان ممکن خواهد رسید؛ در چنین شرایطی بازدهی نیتروژن افزایش می‌یابد. در توافق با آزمایش حاضر بهبود توازن اسیدهای آمینه محدود کننده سبب بهبود بازده نیتروژن در شیر می‌شود (7،5،1).

فراسنجه‌های خونی

نتایج مربوط به فراسنجه‌های بیوشیمیایی خون در جدول 4 ارائه شده‌است. فراسنجه‌های بیوشیمیایی خون شامل گلوکز، نیتروژن اوره‌ای (BUN)، بتا هیدروکسی بوتیریک اسید (BHBA)، و اسیدهای چرب غیراستریفیه (NEFA)، اختلاف معنی‌داری را در بین تیمارهای مختلف نشان نداد. همانطور که از نتایج تحقیق حاضر بر می‌آید فراسنجه‌های خونی NEFA، گلوکز، BUN با استفاده از پیش مخلوط‌های تجاری تحت تأثیر قرار نگرفته و اختلاف معنی‌داری بین تیمارهای مختلف مشاهده نشد.

جدول 4- فراستجه‌های بیوشیمیایی خون در تیمارهای آزمایشی *

Table 5. Biochemical parameters of blood in experimental treatments

P-value	SEM ¹	تیمار 2	تیمار 1	کنترل	فراستجه‌های فیزیوشیمیایی خون
0/3632	0/257	15/95	16/07	16/28	نیترژن اوردهای خون (mg/dl) ²
0/7864	0/654	56/85	57/78	57/62	گلوکز (mg/dl)
0/8577	0/377	1/12	1/08	0/95	اسید بتا هیدروکسی بوتیرات (mmol/L) ³
0/9113	0/081	0/42	0/38	0/45	اسیدهای چرب غیراستریفیه (mmol/L)

*: جیره کنترل با 17/5 درصد پروتئین خام، تیمار 1 با 16/5 درصد پروتئین خام، تیمار 2 با 15/5 درصد پروتئین خام

1- میانگین خطای استاندارد

2- میلی گرم بر دسی لیتر

3- میلی مول بر لیتر

کاهش پروتئین جیره ضمن حفظ تولید شیر منجر به افزایش بازده نیترژن شیر شود، لذا نیترژن کمتری به محیط زیست دفع خواهد شد.

نتایج این آزمایش نشان داد که کاهش سطح پروتئین جیره همراه با اصلاح توازن اسیدهای آمینه محدود کننده به‌ویژه متیونین و لایزین در جیره گاوهای شیرده در اوایل شیردهی می‌تواند سبب تحریک مصرف ماده خشک شده و علی‌رغم

منابع

- Batistel, F., J.M. Arroyo, A. Bellingeri, L. Wang, B. Saremi, C. Parys, and J.J. Looor. 2017. Ethyl-cellulose rumen-protected methionine enhances performance during the periparturient period and early lactation in Holstein dairy cows. *Journal of Dairy Science*, 100(9): 7455-7467.
- Berthiaume, R., M.C. Thivierge, R.A. Patton, P. Dubreuil, M. Stevenson, B.W. McBride, and H. Lapierre. 2006. Effect of ruminally protected methionine on splanchnic metabolism of amino acids in lactating dairy cows. *J.Dairy Sci*, 89: 1621-1634.
- Beumer, I.H. 1991. Quality assurance as a tool to reduce losses in animal feed production. *Advanced Feed Technology*, 6: 6-23.
- Broderick, G.A. 2006. Nutritional strategies to reduce crude protein in dairy diets, 21st Annual Southwest Nutrition and Management Conference February, 23-24.
- Broderick, G.A., M.J. Stevenson, R.A. Patton, N.E. Lobos and J.J. Olmos Colmenero. 2005. Supplementing rumen-protected methionine to reduce dietary crude protein in dairy cows. *Journal of Dairy Science*, 88: 89-105.
- Chouinard, P.Y., V. Girard and G.J. Brisson. 2007. Performance and profiles of milk fatty acids of cows fed full fat, heat-treated soybeans using various processing methods. *Journal of Dairy Science*, 80(2): 334-342.
- Davidson, S., B.A. Hopkins, D.E. Diaz, S.M. Bolt, C. Brownie, V. Fellner and L.W. Whitlow. 2003. Effects of amounts and degradability of dietary protein on lactation, nitrogen utilization, and excretion in early lactation Holstein cows. *Journal of Dairy Science*, 86: 1681-1689.
- Frank, B. and C. Swesson. 2002. Relationship between content of crude protein in rations for dairy cows and milk yield, concentration of urea in milk and ammonia emissions. *Journal of Dairy Science*, 85: 1829-1838.
- Giallongo, F., A.N. Hristov, J. Oh, T. Frederick, H. Weeks, J. Werner, H. Lapierre, R.A. Patton, A. Gehman, and C. Parys. 2015. Effects of slow-release urea and rumen-protected methionine and histidine on performance of dairy cows. *J. Dairy Sci*, 98: 3292-3308.
- Groff, E.B. and Z. Wu. 2005. Milk production and nitrogen excretion of dairy cows fed different amounts of protein and varying of alfalfa and corn silage. *Journal of Dairy Science*, 88: 3619-3632.
- Gurung, K., S. Parnerkar, G.R. Patel, and D. Kumar. 2009. Effect of feeding bypass protein on growth and feed intake in buffalo heifer calves under field condition. In: *Proceedings of Animal Nutrition Association World Conference*, 14- 17 Feb. New Delhi India, 66 pp.
- Ipharraguerre, I.R. and J.H. Clark. 2005. Varying protein and starch in the diet of dairy cows. II. Effects on performance and nitrogen utilization for milk production. *Journal of Dairy Science*, 88: 2556-2570.
- Kalscheur, K.F., R.L. Baldwin, B.P. Glenn and R.A. Kohn. 2006. Milk production of dairy cows fed differing concentrations of rumen-degraded protein. *Journal of Dairy Science*, 89: 249-259.
- Karimi-Daeini, H., M. Kazemi-Bonchenari, M. Khodaei-Motlagh, and M. H. Moradi. 2018. Effect of Increased Protein Level Supplied by Soybean Meal or Meat Meal on Performance, Blood Metabolites and Insulin and Liver Enzymes in Holstein Male Calves. *Research on Animal production*. 8(18): 100-106.
- Leonardi, C., M. Stevenson and L.E. Armentano. 2003. Effect of two levels of crude protein and methionine supplementation on performance of dairy cows. *Journal of Dairy Science*, 86: 4033-4042.
- Moradi M, Y. Chashnidel, A. Teimouri Yansari, and E. Dirandeh. 2018. Effects of Increasing Level of Metabolizable Energy and Protein on Feed Intake, Nutrient Digestibility, Performance and Blood

- Metabolites of Zell Pregnant Ewes at Late Gestation. *Research on Animal production*. 8(18): 100-106, 9 (22): 60-71
17. Mulligan, F.J., P. Dillon, J.J. Callan, M. Rath and F.P.O. Mara. 2004. Supplementary concentrate type affects nitrogen excretion of grazing dairy cows. *Journal of Dairy Science*, 87: 3451-3460.
18. Nicols, J.R., D.J. Schingoethe, H.A. Moiga, M.J. Brouk and M.S. Piepenbrink. 1997. Evaluation of corn distillers' grains and ruminally protected lysine and methionine for lactating dairy caws. *Journal of Dairy Science*, 81: 482-491.
19. NRC. 2001. *Nutrient Requirements of Dairy Cattle*. 7th ed. National Academy Press, Washington, DC.
20. Osorio, J.S., P. Ji, J.K. Drackley, D. Luchini and J.J. Looor. 2013. Supplemental Smartamine M or MetaSmart during the transition period benefits postpartal cow performance and blood neutrophil function. *Journal of Dairy Science*, 96: 6248-6263.
21. Overton, T.R., L.S. Emmert and J.H. Clark. 1998. Effects of source of carbohydrate and protein and rumen protected methionine on performance of cows. *Journal of Dairy Science*, 81: 221-228.
22. Patel, V.R., R.S. Gupta and V.R. Jani. 2001. Effect of feeding bypass protein on growth and feed intake in buffalo heifer calves under field condition. In: *Proceedings of Animal Nutrition Association World Conference*, New Delhi India and 21 pp.
23. Rakes, A.H., D.G. Davenport and G.R. Marshall. 1972. Feeding value of roasting soybeans for dairy cows. *Journal of Dairy Science*, 55: 529-531.
24. SAS I. 2003. *SAS user's guide*. Release 9. 1. SAS Institute Inc, Cary, NC, USA.
25. Scott, T.A., D.K. Combs and R.R. Grummer. 2002. Effects of roasting, extrusion, and particle size on the feeding value of soybeans for dairy cows. *Journal of Dairy Science*, 74(8): 2555-2562.
26. Schwab, C.G., C.K. Bozak, N.L. Whitehouse and M.M.A. Mesbah. 2005. Amino Acid Limitation and Flow to Duodenum at Four Stages of Lactation. 1. Sequence of Lysine and Methionine Limitation1, 2. *Journal of Dairy Science*, 75(12): 3486-3502.
27. Sirohi, S.K., T.K. Walli and R.k. Mohanta. 2011. Comparative evaluation of raw and roasted soybean in lactating crossbred cows. *Tropical Animal Health Production*, 43: 725-731.
28. Stella, A.V., R. Pratte, G. Valnegri, G. Soncini. 2007. Effect of administration of live *saccharomyces cereisiae* on milk production, milk composition, blood metabolites, and fecal flora in early lactating dairy goats. *Small Ruminant Research*, 67(1): 7-13.
29. Weekes, T.L., P.H. Luimes and J.P. Cant. 2006. Responses to amino acid imbalances and deficiencies inlactating dairy cows. *Journal of Dairy Science*, 89: 2177-2187.
30. Xin, H., S.M. Schaefer, Q.P. Liu, D. Axe and Q.X. Meng. 2010. Effects of polyurethane coated urea supplement on vitro ruminal fermentation, ammonia release dynamics and lacating performance of Holstein dairy cows fed a steam flaked corn based diet. *Journal of Animal Science*, 23: 491-500.
31. Yousefian, S., A. Teimouri Yansari and M. Ansari Piersraei. 2013. Investigating the nutritional effects of micronized soybean meal and comparing it with the supplementation of protected methionine on the performance of Zell mixed of fattening lambs. *Journal of Animal Science Research*. Summer 2013, 5(2): 13 (In Persian).

The Effect of Reducing Ration Protein Level Using Commercial Premixes on the Performance and Blood Parameters of Holstein Dairy Cows

Hadi Khorsand¹, Hamid Reza Ghalamkari², Abas Sanei³, Rasoul Rezaei⁴ and Amir Akbari⁴

1- PhD Student of Isfahan University of Technology - Employee of the company's research and development department of Sepahan Daneh Parsian

2- PhD Graduated in Veterinary Medicine, Islamic Azad University of Shahrekord, Head of Research and Development Department of Sepahan Daneh Parsian

3- PhD Student in Poultry Nutrition, Tehran University of Research Sciences - Director of Research and Development Department of Sepahan Daneh Parsian

4- PhD Graduated in Animal Nutrition-Employee of the company's research and development department of Sepahan Daneh Parsian (Corresponding author: akbari.amir1@gmail.com)
Received: May 13, 2020 Accepted: November 8, 2020

Abstract

The aim of this experiment was to evaluate the effects of concentrate premixes containing of by-pass proteins (BP) in balanced low protein diets for essential amino acids on performance, blood metabolites and nitrogen efficiency of lactation Holstein dairy cows. Twenty-four multiparous Holstein cows (in 3rd parity and DIM 80 ± 10) randomly were divided to three experimental rations including, 1) control ration with 17.5% CP based on NRC 2001 recommendations, 2) Low protein ration containing concentrate premix with 16.5% CP and 3) Low protein ration containing concentrate premix with 15.5% CP. The ratio of the rumen undegradable protein (RUP) to rumen degradable protein (RDP) in experimental diets was 37:63 and the ratio lysine to methionine was adjusted by concentrate premix up to 3:1 and 2.8:1 in the diet 16.5% and 15.5% CP, respectively. The results showed that the dry matter intake (DMI) increased linearly with a reduction of CP in the diets ($P=0.048$). The highest 3.5% fat corrected milk yield (FCM) and energy corrected milk (ECM) was recorded for 16.5% CP diet that showed a significant difference than other groups ($P=0.038$). Milk protein yield and milk nitrogen efficiency (MNE) showed significant difference between control and 16% CP diets ($P=0.05$ and $P=0.03$, respectively). This study showed that decreased in CP levels compared to recommended NRC values (2001), and providing an optimal ratio of limiting amino acids can increase nitrogen yield while maintaining production.

Keywords: Pre-Mixed, Bypass Protein, Feed Efficiency, Nitrogen Efficiency, Milk Production, Dairy Cattle